

εις τὸ Πτωχοκομειὸν. Οἱ τὸ ἐναντίον λέγοντες, ἂν δὲν ἤλκυσαν τὴν πρὸ τῆς ἰδρύσεως τοῦ Πτωχοκομείου κατάστασιν, τὴν ἀτελεύτητον σερμάν των κλαυθμυρίζοντων ἐπαϊτῶν, τῶν περιεργιμένων τὰς ὁδοὺς καὶ τὰ καταστήματα πάντοτε μὲν, μάλιστα δὲ κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ Σαββάτου, τῶν παρακολουθούντων ἡμᾶς εἰς τοὺς περιπάτους καὶ αὐτὴ τις παρένόχλησις δὲν λείπει οὐδ' ἐκ τῶν μεγαλειτέρων εὐρωποικῶν πόλεων, ἐν αἷς καὶ ἀστυνομία ἀγρυπνοὶ ἐπιβλέπουσι καὶ φιλοφρονιστικὰ κατὰ τὴν ἐπιπέδου ὑπάρχουσι καὶ εὐλόγως, διότι ἡ φιλοφρονιστικὴ ὅσον λελογισμένης καὶ ἂν ἐξασκείται, οὐδέποτε δύναται νὰ καταργήσῃ τὴν πενίαν, οὐδὲν δὲ φιλοφρονιστικὸν κατὰ τὴν ἐπιπέδου ἐπαγγέλλεται τὸ ἀδύνατον τοῦτο ἔργον. Δὲν εἶναι ἡ πρώτη φράξ καθ' ἣν ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ Πτωχοκομείου ἀκούει ὡς ἀπειλὴν τὴν παύσιν των συνδρομῶν καὶ τὴν ἐκ τούτου διάλυσιν τοῦ φιδιὰ τῆς ἐπιπέδου τῶν οὐκ ἐξασκούμενων μελῶν των συγκινομένων τοὺς διερχομένους, μετὰ ὀλιγωτέρας αὐθεντίας θέλον ἰσχυρίζεσθαι ὅτι ἡ ἐπιπέδου παρ' ἡμῖν ἐπέλεον. Ἄν ἐνίοτε διαλάθουσι τὴν προσοχὴν τοῦ Πτωχοκομείου πονηροὶ τινὲς καὶ παρένοχλοῦσι τοὺς κατοίκους ἐν τῷ κρυπτῷ, τοῦτο δὲν λέγεται ἐπιπέδου καὶ τολανθρωπικῷ οἴκῳ, ἀπορροὶ μόνον εἶναι ὅτι τοιαύτη ἀστυνομία ἐξέφυγε καὶ ἐκ τῶν χειλῶν ἐφημερίδος σεβομένης ἐαυτήν. Ἐάν ἡ παύσις των συνδρομῶν πρὸς τὸ Πτωχοκομειὸν ἐπενέγκῃ τὴν διάλυσιν του, καὶ τὰ μέλη τῆς διοικήσεως αὐτὸ ἐπιτροπῆς θὰ λυπηθῶσι βεβαίως ὡς καὶ πάντες οἱ φιλοφρονιστικοὶ καὶ φιλόκαλοι συμπολίταις μας, ἀλλ' ὑπερ' τούτου λοιποῦ ἡ διάλυσις αὐτὴ θὰ μειώσῃ τὰς μέριμνας των καὶ τὴν πικρίαν ὅτι κρινόνται ἐνίοτε κακῶς παρ' αὐτῶν ἐκείνων οὐδ' ὑπηρετοῦσιν, ὥστε δὲν εἶναι λογικὸν νὰ ριπτήται ὡς ἀπειλὴ πρὸς τὴν Ἐπιτροπὴν ἢ παύσις των συνδρομῶν καὶ ἡ διάλυσις τοῦ καταστήματος, τὸ θλιβερόν του γεγονότος θὰ ἀδικήσῃ μόνον τὴν πόλιν καὶ τὰ αἰσθήματα των κατοίκων. Ἀξιοπαρατήρητον εἶναι ὅτι παρ' ἡμῖν αὐστηροτέρην τὴν κρίσιν τοῦ κοινῆς κινουσι τὰ ἰδρύματα ἐκεῖθ' αὐτὴν πληρέστερον ἐπιτελοῦσι τὸν προορισμὸν των καὶ ἐντέλως διαφεύγουσι τὸν κοινὸν ἐλεγχὸν τὰ μάλ' ὄλον ἐπιπέδου τοῦτο εἶναι λυπηρὸν σύμπτωμα κοινωνικῆς καταστάσεως νοσηρᾶς, ἣτις καταπνίγει πᾶσαν τάσιν πρὸς ἀγαθὴν ἐργασίαν καὶ εἶναι ἀδύνατον νὰ μὴ ἐπιδράσῃ βραδύτερον ὀλεθρῶς εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ τόπου.

— Μετὰ χαρᾶς εἶδομεν ἐκτελουμένην, τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν τῆς Πεντηκοστῆς, τὴν ἀθόρμητον συμφωνίαν τοῦ κλεισίματος των ἐργαστηρίων περὶ οὐ ἐμνήσθητε ἐν τῷ ἡγουμένῳ φύλλῳ ὅσα δὲ συγχαιροῦμεν τοῖς λαβοῦσι τὴν πρωτοβουλίαν τοῦ ἀγαθοῦ τούτου ἔργου, τόσα καὶ εὐχόμεθα διαρκῆ ἀτερέωσιν, οὐχὶ ὡς αἱ ἀστυνομικαὶ διατάξεις ἀνάγκη ὅμως, καθ' ἡμᾶς, ἵνα προσχωρήσωσιν ἐν τῇ συμφωνίᾳ, ἀπαντες οἱ κλάδοι τῆς τε ἐμπορίας καὶ βιομηχανίας, ἵνα μὴ παρωραθῇ θυρίδιόν τι διολισθήσεως, καὶ ὑπεκφυγῆς τοῖς πονηροῖς, τοῖς ἐκμεταλλεζομένοις τὴν ἀγαθότητα καὶ τὴν εὐπιστίαν των πολλῶν, πρὸς ἰδιοτελῆ καὶ ἀθέμιτον αἰσχροκέρθειαν ἐπιτευχθῆ δὲ, οὐχὶ μόνον ἀργία, καὶ μόνον ὀχληρὰ ἀργία, ἀλλὰ τελεσιουργὸς ἀργία, ὑπὸ τε θρησκευτικῆν καὶ ὑγιεινὴν ἔποψιν χριστιανίσσει δὲ καὶ οἱ ἀθλοὶ χωρικοὶ μας, ἀκροώμενοι τὰς Κυριακάς τῆς θείας λειτουργίας, πρὸς δὲ, νὰ καταργηθῶσι καὶ τὰ των ἀτμοπλ. ἐταιριῶν προνόμια, τοῦ ἀποβιάζεσθαι καὶ ἐπιβιάζειν τὰ ἐμπορεύματα των εἰς αὐτὰς τὰς Κυριακάς ἂν συμπέσῃ ὡς πολλὰ καὶ αὐτὴν τὴν μεγάλην λαμπράν. Ταῦτα ἐπὶ τοῦ παρόντος ἐν περικύψει.

— Κατὰ τὴν ἐβδομάδα ταύτην διεδόθη ἡ εἰδησις ὅτι ἐνέσκηψεν ἐνταῦθα καὶ κατὰ τὴν συνοικίαν Ἁγίου Διονυσίου ἡ νόσος εὐλογία, ἀλλὰ μεταβάς κατὰ παραγγελίαν τῆς Ἀστυνομίας ὁ ἰατρός καὶ Ἀναστάσιος καὶ ἐξετάσας τὴν ὑποδεικνυμένην οἰκίαν τοῦ Νικολ. Γαλιάντε Ἰταλοῦ, εὗρε μὲν τὸ τέκνον τούτου πάσχον, πλὴν οὐχὶ ἐξ εὐλογίας ἀλλ' ἐξ ἀνεμοβροχίας.

— Κατὰ τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ὁ Πανηγ. Σωτηροπούλος μετὰ τοῦ Κωνσ. Δικαιοπόλου ἐπέτεθσαν κατὰ τοῦ Βασιλ. Νικολοπούλου ἡ Τζαβάρια ἐκ τοῦ χωρίου Βελβιτζίου, τὸν ἔρριψαν χαμαὶ, τὸν ἤκισαν εἰς διάφορα τοῦ σώματος του μέρη καὶ ἐδίωξ τὸ πρόσωπον καὶ ἀφῆρσαν ἐκ τοῦ σιλαχίου του τέσσαρα τραπεζογραμμάτια τῶν 25 φρ. Ἀφορμὴ τῆς ἐκδίασεως ταύτης ὑπῆρξε πολιτικὴ τις διαφορά τοῦ Π. Σωτηροπούλου πρὸς τὸν δυστυχῆ χωρικόν. Νὰ συμβαίνωσι τοιαῦτα πράγματα ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει καὶ εἰς κεντρικὰ μέρη αὐτῆς εἶναι ἀκατονόμαστον!

— Κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν ὁ Γεωρ. Μολάτος, ἐπιστάτης των κτημάτων τοῦ κ. Δημ. Πατρινῶ, ἐτραυματίσθη διὰ βράβου καὶ ὀγκώδους λίθου τὸν Ἰωάνν. Ἀνακέραιον διότι συνέλαβεν αὐτὸν σιλλέγοντα κέραιον διὰ τὸ ἀρνίον του, ἐντὸς των ὑπὸ τὴν φύλαξιν αὐτοῦ κτημάτων. Ὁ τραυματισθεὶς διατρέχει κίνδυνον ζωῆς. Νὰ χαθῇ ὁ ἀτυχὴς διὰ τὸσον μικρὸν παράπτωμα!

— Κατὰ τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα καὶ περὶ τὴν δεύτην τῆς Τρίτης ὁ Νικόλ. Ἀδελίνης, ὁ Γεωρ. Καρακατζίνας καὶ ἀγνωστὸς τις συλλαβόντες κατὰ τὴν ὁδὸν Ἁγίου Ἀλεξίου τὴν ἐφ' ἀμάξης διερχομένην ἐκεῖθεν καινὴν γυναῖκα Μελοπομένην Μαργαρίτην, ἠπειλήσαν αὐτήν διὰ πιστολίον, τὴν ἔσυραν βιαιῶς εἰς πικρακείμενην σταφιδάμπυλον καὶ τὴν ἠνάγκασαν εἰς ἀσέλγειαν. Συνελλήθη καὶ πορφυρακίσθη μόνος ὁ Ἀδελίνης. Δυστυχῶς παρ' ἡμῖν τὰ τοιαύτης φύσεως ἐγκλήματα καὶ ὑπὸ δεινοτάτας περιστάσεις ἀπὸ τινος χρόνου ἐπολλυπλάσιασθησάν εἶναι λυπηρὸν ὅτι δὲν αὐξάνει κατ' εὐθὺν λόγον, ὡς εἶδει, καὶ ἡ ἐπαγρύπνησις καὶ ἡ αὐστηρότης των ἀρχῶν.

— Περὶ τὸ μεσονύκτιον τῆς παρελθούσης Παρασκευῆς πρὸς τὸ Σάββατον οἱ Δ. Φακίρης ἢ Κοντόγιωργας καὶ Γεωρ. Νικολόπουλος ἢ Δεχοῦνης, ἐν κρεμάλῃ διατελοῦντες, ἐπετέθησαν ἀναίτιως κατὰ τοῦ Ἀλεξίου Πεταλιῆ καὶ ἐτραυματίσθησαν αὐτὸν διὰ βουγέρου καὶ ἐγγυριδίου εἰς διάφορα τοῦ σώματος του μέρη ἀκινδύνως. Οἱ δρασταὶ συνελλήθησαν ὑπὸ τοῦ Γραμματέως τῆς Ἀστυνομίας κ. Θ. Ζούκη.

— Εἰς τὴν ἀγορὰν πωλοῦνται κατ' αὐτὰς ἀκωλύτως ὀπώραι ἄωροι. Ἡ ἀστυνομία καθήκον ἔχει νὰ ἐπιβλέπῃ ἰδίᾳ κατὰ τὴν ὥραν ταύτην τοῦ ἔτους τὰ πωλούμενα εἶδη καὶ πρὸ πάντων τοὺς καρπούς.

— Ἡ καθαριότης τῆς πόλεως διενεργεῖται κατὰ τὸ πλεῖστον καλῶς, ἢ κατὰ τὴν ὁδὸν ὅμως Ἁγ. Ἀνδρέου ἀγορὰ διατελεῖ εἰς οἰκτρὰν κατάστασιν ὑπὸ τὴν ἔποψιν τῆς καθαριότητος καὶ δέον ἢ ἀστυνομία νὰ μεριμνήσῃ καὶ περὶ αὐτῆς.

— Δυστυχῶς ἐφέτος ἢ παρὰ τὸ Τελευτεῖον ἐσχιστικὰ τοῦ ἡμετέρου λιμένος, ἢ προσχωνομένη συνήθως ἐκ θαλασσίων βρομερῶν ὑλῶν, δὲν ἐκαθαρίσθη ἐγκαίρως καὶ ἐκεῖθεν ἀναδίδεται ὀσμὴ ἀηδῆς καὶ βλαπτικὴ. Τὸ μέρος ἐκεῖνο εἶναι ὁ μόνος ἐκρινὸς περιπάτος τῆς πόλεως καὶ ἔπρεπε νὰ ἐπισπᾶ πλεῖστον τὴν μέριμναν των ἀρμοδίων.

— Ἡ ἀναλαβούσα τὴν κατασκευὴν τοῦ ἡμετέρου λιμένος Ἐταιρία ἔφερεν ἐνταῦθα καὶ ἕτερον μικρὸν ἀτμοπλοῖον χρησιμεῖον πρὸς ῥυμούλκασιν των φορτιγίδων.

— Ἡ ἰδίᾳ Ἐταιρία παρεμποδίσθη ὑπὸ τοῦ κ. Νομάρχου εἰς τὴν ἀνέγερσιν των ἐργοστασίων τῆς ἐπὶ οἰκοπέδου ὅπερ κανονικῶς παρεχωρήθη αὐτῇ ὑπὸ των ἀρμοδίων, καὶ ἠναγκάσθη νὰ διαμαρτυρηθῇ. Εἶναι λυπηρὸν ὅτι ἅμα τῇ ἀνέγει τῶν λιμενικῶν ἐργασιῶν συμβαίνουσι, διὰ τῆς ἐπιπολαίοντος των ἀρχῶν, παρεξηγήσεις ἀδικαιολόγητοι.

— Κατὰ τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν δυστυχῆς τις χωρικός ἐξ Ἁγίας Μαρίνης ἐνφ' ἐπώλει κατὰ τὴν ἀγορὰν Μερκάτου τὰ ἀρνία του, ὁ Γεώργιος Ψηριώτης τῷ ἀφῆρσεν ἐπιτηδεῖως ἐκ τοῦ σιλαχίου του περὶ τὰς 80 δραχ. εἰς τραπεζογραμμάτια καὶ ἔφυγεν ἀπὸ προσώπου ἀστυνομίας, ἣτις δὲν ἠδυνήθη νὰ τὸν ἀνεύρῃ. Ἐκ τούτου λαμβάνοντες ἀφορμὴν ἀναφέρομεν μετὰ λύπης ὅτι οἱ πρὸς πώλησιν των προϊόντων των προσερχόμενοι ἐνταῦθα καὶ ἰδίᾳ εἰς τὰς ἀγορὰς Μερκάτου καὶ Τάσσι

χωρικοὶ ὑφίστανται τὰ πάνδεινα! ὑπὸ φαύλων τινῶν τοῖς ἀρπάζωσι τὰ πωλούμενα εἶδη, τοὺς ἀπατῶσιν εἰς τὰ νομίστερα, τοὺς στήνωσι μυρία: παγίδας διὰ νὰ γελάσῃ καὶ συνεχῶς μετ' αὐτῶν γελάσῃ καὶ εἰς ἀστυ αἰκοὶ κλητῆρες. Τοιαύτη θλιβερὰ κατάστασις δέον τὰ προσελκύσῃ πλεῖστον τὴν προσοχὴν τῆς ἀστυνομίας.

— Κατὰ τὰς πληροφ. μὲς των ἐκ τῆς πανηγύρεως Μεσολογγίου ἐπανελαιτῶν συμπολιτῶν ἡμῶν, ἢ κατὰ τὴν Πεντηκαιὴν πανηγύρεως αὐτῆ ἐγένετο μετὰ παραδειγμῶν μὲς τάξεως, μ' ὄλον ὅτι ἡ ζωκρότης ἦτο μὲς γενναῖα ἢ συγκέντρωσις τοῦ πλήθους πολλῆ, ἠώσαντες κατὰ φιλόνομα των κατοίκων φρονήματα κῆν λάρτυρεὶ περὶ τῆς ἐπιμελείας των ἐπιτοπιῶν ἀρχῶν. Οἱ μεταβάτες ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ εἰς Μεσολογγίον ἐκ των ἡμετέρων συμπολιτῶν χάριτας ἐμολογοῦσι τοῖς γείτοσι Μεσολογγίταις διὰ τὴν ἐπισηφισθεῖσαν αὐτοῖς φιλοξενίαν καὶ διὰ τὰ φίλια αἰσθήματα αὐτὰ ἐπεδείξαντο πρὸς αὐτοὺς.

— Κατὰ τὴν νύκτα τῆς 10 πρὸς τὴν 11 ἰσταμένου ὁ Γεώργ. Βερτσώτης ἀμειλιχάτης, μετὰ τινος ἄλλου ὀνόματι Τσολίνη, εἰσήλθον λάθρα εἰς τὸ κατάστημα τοῦ ξυλεμπόρου Ζαφειρίου Παναγοπούλου ἐπὶ σκοπῷ κλοπῆς. Εἶχον ἐξάγαγε τῆς ἀποθήκης τέσσαρας μεγάλας δοκούς, ἀλλὰ φρασθέντες κατεδιώχθησαν. Ὁ Βερτσώτης συνελήθη αὐθαρῆ καὶ παρεπέμφθη εἰς ἀνάκρισιν.

— Κατὰ τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα καὶ ἐν καιρῷ νυκτός ἄλλος τις κλέπτης ἐφωράθη εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ συμπολίτου ἡμῶν κ. Ι. Βαριοπούλου καὶ κατεδιώχθη ἀνωφελῶς ὑπὸ τοῦ ἐνόμου κ. Βλ. Καραβά.

— Ὁ ἐνταῦθα μουσικοδιδάσκαλος κ. Ραφ. Ρίτσος ἀγωνίζεται μετὰ ζήλου ὅπως παρασκευάσῃ ἡμῖν μελοδραματικὸν θέατρον, κατὰ τὴν προσεχῆ χειμερινὴν θεατρικὴν περίοδον. Πρὸς ἐξέδρασιν των μέσων ἀπετάθη πρὸς πολλοὺς των παρ' ἡμῖν φιλομούσων, οἵτινες ἐδέχθησαν πρόθυμοι νὰ συντρέξωσι τὸ ἔργον του. Ἐλπίζομεν ὅτι αἱ δυνάμεις καὶ ἀγαθὰ πνεύματα ὀπωσθῆσιν εἰς τὴν εὐδωσιν τῆς ἐπιχειρήσεως, δὲν θὰ δυσπιστήσωσι πρὸς τὸν ἄξιον αὐτὸν μουσικοδιδάσκαλον, ὅστις πλείστας παρέχει ἐγγυήσεις νοήμονος καὶ τιμίας διαχειρίσεως.

— Μετὰ τὸ μεσονύκτιον τῆς παρελθούσης Τρίτης ὁ Κωνσ. Σαραντόπουλος μεταβάς εἰς τὰ ἐνταῦθα ἀστυνομικὸν κατάστημα ἵνα πληροφρηθῇ τίνος ἐνεκα κατακρατεῖται ἐν αὐτῷ βοηθός του τις Κωνσταντῖνος ὀνομαζόμενος, ἐτραυματίσθη παρὰ τοῦ ἐκεῖ εὐραθέντος ἀστυνομικοῦ κλητῆρος [Μιχ. Δανοπούλου] διὰ ξίφους του κατ' ὄλον αὐτοῦ τὸ σῶμα. Αὐτὸ μᾶς ἔλλειπε δὲν μᾶς ἤκουον τῶν τραυματισμοῦ ἰδιωτικῶν, ὡς εἶπειν, ἔχομεν καὶ ἐπισήμους, ἀστυνομικούς.

Ἐμπορικὸν Δελτίον.

Πάτριαι 12 Ἰουνίου 1880.

Σταφίδες. Δυστυχῶς οὐδὲ κατὰ τὴν ἐβδομάδα ταύτην ἔχομεν ν' ἀνακηλώσωμεν περὶ σταφίδος εἰδήσεις μᾶλλον εὐαρέστους των τῆς παρελθούσης. Αἱ τιμαὶ ἐν Ἀγγλίᾳ νέον ὑπέστησαν ἐκπεσμόν, πρᾶγμα ἐπαρχίῶν πωλεῖται κατ' ἐκλογὴν των ἀγοραστῶν πρὸς σελ. 25/6, Πατρῶν δὲ 27 καὶ καλὴ ποιότης Αἰγίου εἰς κιβώτια προσφέρεται εἰς τὰ 30 σελ. Μ' ὄλον ὅτι δὲ ἡ Ὀλλανδία καὶ τὸ Βέλγιον ἐπρομηθεύθησαν ἐκ Λονδίνου περὶ τὰ δύο ἑκατομμύρια, ἢ ἐκέισε ἀγορὰ δὲν ὑπεστηρίχθη, διὰ τῆς πράξεως ταύτης, ἐνεκα τῆς ὑπαρχούσης παρακαταθήκης ἣτις εἶναι ὑπέμετρος. Χθεσινὸν δὲ ἐξ Ἀγγλίας τηλεγράφημα ἀναγγέλλει τάσιν πρὸς νέον ἐκπεσμόν.

Ἐκ Γαλλίας γραφουσιν ὅτι ἡ ἐν Παρισίοις παρακαταθήκη των οἴνων εἶναι παρὰ ποτε μεγαλητέρα, καὶ ὅτι ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις, ἐφ' ὅσον ἐν τισιν ἐπαρχίαις τῆς ἐπικρατείας ὑπάρχει ἔλλειψις οἴνων, δὲν θὰ παρακωλύσῃ κατὰ τινὰ τρόπον τὴν εἰσαγωγὴν τῆς σταφίδος πιστευεται

έντούτες ότι εξασφαλισθείς της έφεταινης έσοδείας των οίνων, θά ληρωθώσιν άλλα μέτρα περί του προέχοντος μας τούτου. Προβάλλεται όθεν το έρώτημα, τί θά κάμωμεν τότε το ποσόν της σταφίδος το όποιον έφείτος κατέπιεν ή Γαλλία; Έντούτοις έν Μασσαλία πρό όλίγου έπωλήθησαν εις κερδοσκοπούς περί τά 2 έκατομ. σταφίδος εις τιμήν κάτω των 50 φρ. περί ών είκάζεται ότι εις τάς πράξεις ταύτας προέβησαν έν άγνοία της καταστάσεως της προσεχούς έσοδείας των έν Έλλάδι κτημάτων, διότι οι καταναλωταί ήδη έντελώς απέχουσι της άγορας.

Είς έπίμετρον της αποθαρρύνσεως πληροφορούμεθα ότι πολλοί κτηματίαι έν Ηλεία και άλλαχοι άρρησαν έφείτος πολλάς αάμολητάς προς παραγωγήν άφθάνου κερπού, βλέποντες την Γαλλίαν πληρώνουσαν αυτόν 50 τάλληρα. Συνεπώς πολλοί φόβοι ύπάρχουσι μή το ποσόν της έφεταινης έσοδείας άνέλθη εις 270 έκατομ. Άλλ' άν δεχθώμεν την έσοδείαν ταύτην κατά τους μετριώτερουσ ύπολογισμούσ εις 250 έκατομύρια έρωτάται είναι και τότε δυνατόν να καταναλωθή το ποσόν τούτο, άφού αί μεν έν Άγγλία παρακαταθήκαι εισί τόσον βεβαρυμένα, αί δε έν Γαλλία, Γερμανία και Άμερική βλέψεις εισίν οιτι προσεξέτηθησαν, εάν ή κατανάλωσις δέν ένθαρρυνθή σπουδαιώς υπό τιμών λίαν χαμηλών;

Δικαιοσύνη εις έντιμον Δικαστήν.

Ο έντιμος ήμϊν συμπολίτης και φίλος, ικανός δε και άκέραιος πρωτοδίκης κ. Άνδρέας Γριμάνης, κατά τάς τελευταίας βουλευτικας έκλογάς ήτο άντιπρόσωπος της δικαστικής άρχης έν τω τμήματι Β' του δήμου Όλυμπίων της έπαρχίας Ηλείας. Έπειδή δε ή άκραιότης του χαρακτηρός του και ή ευσυνειδητος του καθήκοντός του έκπλήρωσις δέν επέτρεψεν εις το κόμμα του κ. Κρεστενίτου και Στεφανοπούλου να έκπορθήσιν τον τόπον της έκλογής διά των έπίτηδες άποσταλέντων διακοσιών μέχρι τριακοσίων όπλοφόρων, και να διαπραξεί έκλογικά έγκλήματα, διά τούτο ο ειρημέως πρωτοδίκης κατεμνήθη υπό των κ. Κρεστενίτου και Στεφανοπούλου, βουλευτών ήδη, επί έπιμαχίας εις τάς έκλογάς.

Συνέπεια της καταγγελίας ταύτης έννηγήθη τακτική άνακρίσις, διεξαχθείσα λίαν δραστηρίως και αύστηρώσ υπό του αξιοτίμου προέδρου των ένταύθα Έφεταιν, κ. Γεωρ. Μαντζούρα, όστις μετέβη εις Πύργον και αυτοπροσώπως μετά της χαρακτηρισούσης αυτόν νομοσύνης και εύθυκρισίας διεξήγαγε τάς άνακρίσεις, πλείστους όσους μάρτυράς εξέτάσας. Έπανελθών δε και συμπληρώσας αύτάς, ύπέβαλε ταύτάς τω κυρίω Εισαγγελεί των Έφεταιν, όστις έπισταμένως και μετ' άκρας δικαιοσύνης μελετήσας την δικογραφίαν ύπέβαλε ταύτην εις το συμβούλιον των Έφεταιν μετά προτάσεως άθωωτικής, ής μέρη τινά άναφέρομεν κατωτέρω. Το συμβούλιον δε πρό τινων ήμερών, εξέδωκε τή ήπ' άριθ. 153 βούλευμα, δι' ου άπεδείχθη ότι, όχι μόνον ο πρωτοδίκης Γριμάνης δέν έπραξεν ουδέν έξ όσων οι συκοφάνταί του ισχυρίσθησαν, άλλ' ότι απεναντίας εξέπλήρωσε λίαν πιστώσ και έντιμώς τά άνατεθειμένα εις αυτόν κατά την έκλογήν καθήκοντα ως άντιπρόσωπος της δικαστικής άρχης. Το βούλευμα τούτο είναι όχι μόνον θρίαμβος της δικαιοσύνης και της άθωότητας, αλλά και πλήρης ικανοποίησης της τιμιότητας, της χρηστότητος και της πιστης του καθήκοντος έκπλήρωσεως υπό του κ. Γριμάνη. Τόσον ο κ. Εισαγγελεός των Έφεταιν, καθώς και το Συμβούλιον, ικανοποίησαν πληρέστατα και την δικαιοσύνην και τον συκοφαντηθέντα πρωτοδίκην. Έξαιρουσι δε την χρηστότητα και το άκέραιον του χαρακτηρός του διότι ή μόν πρότασις τού κ. Εισαγγελεός, έκτός των άλλων, φέρει και τά έπόμενα Έπειδή έκ του συνόλου της ένεργηθείσης άνακρίσεως ου μόνον ουδόλωσ προέκυψεν ότι ο κατηγορούμενος πρωτοδίκης Άνδρέας Γριμάνης

ένήργησε πράξιν τινα έπεμβάσεως εις την έν τω δήμω Όλυμπίων ένεργηθείσαν τελευταίαν βουλευτικήν έκλογήν, αλλά τούναντίον άπεδείχθη ότι εξέπλήρωσε τά καθήκοντά του ως άντιπρόσωπος της δικαστικής άρχης μετά πλήρους δικαστικής άμεροληψίας, έργασθείς πάσαις δυνάμεσιν ύπερ της νομίμου ένεργείας της έκλογής και τηρήσεως της τάσεως, διακινδυνεύσας προς τούτο και αύτην την ζωήν του. Έπειδή το άνυπόστατον της κατά του Πρωτοδίκου Γριμάνη κατηγορίας εξέγερται και έκ της μέχρι τούδε δικαστικής ύπερησίας αυτού, διότι άείποτε διεκρίθη διά το άκέραιον του χαρακτηρός του και την άκριβή των καθήκοντων αυτού έκπλήρωσιν, έπομένως δέον να άποφανθή το συμβούλιον ότι δέν πρέπει να γίνη κατ' αυτού κατηγορία επί παραβάσει του έκλογικου νόμου, κτλ. κτλ. Αδιά ταύτα προτείνω να άποφανθή το Συμβούλιον ότι ουδέμία πρέπει να ένεργηθή κατηγορία κατά του πρωτοδίκου Γριμάνη επί παραβάσει του έκλογικου νόμου κατά την έν τω δήμω Όλυμπίων τελευταίαν βουλευτικήν έκλογήν. Το δε Συμβούλιον των Έφεταιν, παραδεχόμενον την πρότασιν ταύτην, σκέπτεται προς τοίς άλλαις και τά ακόλουθα, άτινα μεγίστην τφ όντι περιποιούσι τιμήν εις τον συκοφαντηθέντα συμπολίτην μας. Έπειδή έκ των γεγονότων τούτων όχι μόνον ένδειξις τις δέν προκύπτει ότι ο ρηθείς πρωτοδίκης παρέβη τά καθήκοντα αυτού, ή ότι ένήργησεν όπως δήποτε ύπερ της μερίδος του Αύγεινου έκ συστάσεως μετά των λοιπών κατηγορουμένων και συμμεθείζεν εις τάς λαβούσας χώραν άποπειρας άναίρεσεως ή τραυματισμούσ, αλλά τούναντίον άποδεικνύεται ότι μετά θρησκευτικής εύλαθείας έπραξε πάν το καθ' έαυτον, όπως ή έκλογή ένεργηθή έν τάξει και νομιμότητι, και κατέβαλε προς τούτο πάσαν φροντίδα και μέριμναν, έκτεθείς ένεκεν τούτου και πλέον του δέοντος. Έπειδή κτλ. πλείστοι όσοι μάρτυρες, άνήκοντες εις άμφοτέρα τά διαμαχόμενα κόμματα και μεταξύ τούτων πολλοί άντιπρόσωποι των ύποψηφών, σφαιριδιοδοται και μέλη της Έφορευτικής Έπιτροπής, εξέαιρουσι καθόλου την διαγωγήν του δικαστικού άντιπροσώπου, βεβαιούντες ότι ουδέ την έλαχίστην άφορμήν έδωκαν ότος εις το να πιστευθή ή ύπονοηθή καν ότι έπεριμνε ήπερ τινός ύποψηφίου, και ότι έν γένει έφροντιζεν ότος περί προλήψεως παντός δυναμένου να διαταράξη την τάξιν ή την έννομον ένεργειαν της έκλογής, εις τούτο δε, ήτοι εις την καθόλου ένεργειαν του δικαστικού άντιπροσώπου και του σκοπού των ένεργειών αυτού μεγάλως συντελεί και ή κατάθεσις του Β. Κρεστενίτου, όστις έρωτώμενος κατατίθησιν ότι "τά έν τη άνακρίσει του εκτιθέμενα έδωκαν εις αυτόν το ένδόξιμον να πιεσθή ότι έκ συνεννοήσεως έπραξε ταύτα (ο δικασ. άντιπρόσωπος) όπως άποκλεισθώσιν φίλοι των της ψυροφορίας, πιθανόν όμως να έπραξε ταύτα και έξ άπειρίας, όπερ παρέχει την άπόδειξιν ότι ουδ' αυτός ο μετάρους τάς πληροφορίας περί της διαγωγής του δικαστικού άντιπροσώπου εις τούσ μνηύσαντας αυτόν έχει την πεποίθησιν περί της έγκληματικής διαγωγής του μνηυθέντος κτλ. κτλ. Έξελέγει δε το βούλευμα ως ψευδεστάτην την κατηγορίαν και θεωρεί ως μύθον, πλασθέντα ήμέρας τινάς μετά την έκλογήν, το ότι δήθεν ο Γριμάνης διετάξε απύρρ! Οι συκοφάνταί του έχειροτόνησαν αυτόν και άρχισράτηγον!! Έπί τέλους δε το Συμβούλιον άποφαίνεται ως ακόλουθος: "Αδιά ταύτα, δεχόμενον την πρότασιν του παρά τω δικαστήριω τούτω Εισαγγελεός, άποφαίνεται ότι δέν πρέπει να γίνη κατηγορία κατά του πρωτοδίκου Άνδρέου Γριμάνη επί ταις ως άνω ειρηται άποδιδόμεναις αύτφ πράξεσι, διαπραχθείσαις δήθεν παρ' αυτού από 21—23 Τετίου π. ε. κατά την ένεργειαν των τελευταίων βουλευτικών έκλογών, ότε διετέλει άντιπρόσωπος έν τω Β' έκλογικφ τμήματι του δήμου Όλυμπίων".

Ο συκοφαντηθείς λοιπόν άθωούται, και ή δικαιοσύνη θριαμβούει. Είς λυπηράς όμως σκέψεις έμβάλλει πάσαν συνειδησιν ή παρ' ήμϊν κατάστασις

και ήθικότης των έκ των πολιτευομένων. Ένώ εις όλα τά έθνη οι τίμιοι και άκέραιοι ύπάλληλοι άμολθονται μεν υπό της πολιτείας, εκτιμώνται δε υπό της κοινωνίας, παρ' ήμϊν ούτοι συκοφαντούνται και διαβάλλονται υπό των πολιτευομένων, ουδέμιαις δε τυγχάνουσιν ικανοποιήσεως υπό της πολιτείας. Τινές των έν Έλλάδι πολιτευομένων δέν διατάζουσιν ένίοτε χάριν πολιτικών σκοπών να συκοφαντήσωσι και τούσ έντιμότερουσ χαρακτήρας και τούσ καλλιτέρουσ ύπαλλήλουσ, όταν ούτοι δέν συντρέχουσιν εις τούσ φαύλουσ σκοπούσ των. Παρηγορούμεθα όμως τούλάχιστον, διότι ή δικαστική άρχή, ή μόνη σωτηρία της ημετέρας πολιτείας και κοινωνίας, άνωτέρα πάντοτε των πολιτικών ραδιουργιών και κομματικών και φατριαστικών μηχανοραφιών και συμφερόντων, άποδίδει δικαιοσύνην εις τούσ συκοφαντούμενουσ, ένθαρρύνουσα ούτω αυτούσ εις την πιστήν πάντοτε του καθήκοντος έκπλήρωσιν.

Συγχαίρομεν όθεν και ήμείς τον φίλον μας κ. Α. Γριμάνη από καρδίας, διότι όχι μόνον άπεδείχθη έπιστήμως άνωτερος πάσης μομφής ή κατηγορίας, αλλά και εύρήκε πλήρη δικαιοσύνην και ικανοποίησιν της τιμιότητος, άκραιότητος και χρηστότητος αυτού έν τω ειρημένω βουλευμάτι. Δέν διαστάζομεν δε να είπωμεν, ότι τοιοῦται δικασταί τιμώσι τον δικαστικόν κλάδον και αναδεικνύονται καθ' όλα αξιοί της ύψηλής αύτων άποστολής και της έμπιστοσύνης της κοινωνίας και της πολιτείας, εξασφαλίζοντες διά της τιμιότητος και άκραιότητος των τά πολυτιμότερα δικαιώματα και την τιμήν των πολιτών.

Φίλε Κύριε Συντάκτα.

Έπειδή Σεις ως δημοσιογράφοι, ως από τηλεφώνουσ περιωπής έπισκοπείτε τά τε πολιτικά και κοινωνικά έκάστοτε συμβάματα, δέν φρονε να ώριμον ήδη πλέον να τεθή κηρύς τις κατά της κατακυλούσης την ώραίαν μας πόλιν άκολασίως της κατασπλουσης και καταρρυπαινώσης τφ έτροταύτην, διά της άσυστόλου και άσυγγνώστου δέν πρεπέας, του ούρείν και άποπατείν, όπου, διαδιαδητότε ώρα υπό τή παραθύρα των οίκων ήμϊνται κατά τάς γωνίας αύτων, υπό τούσ κίονας αύτφ επί τάς μένδρας των αύλων και κήπων ήμϊν, κατά τούσ δημοσίους περιπάτουσ, τάς πλατείας, και παντού όπου επέλθει ήμϊν ή συναίσθησις της ανάγκης ταύτης; και περιέργον, ένίοτε καθ' όμίλους, πριν έμβώμεν εις πνευματόπωλιν τι ή οίνοπωλείον, ή έξερχόμενοι αυτού, ή πριν έμβώμεν έν τω ιδίω ήμϊν οίκω, και παρά τή πύλη αύτφ! Είναί τη άληθεία έκπληκτικόν, να βλέπη τις ουχι τούσ κοινούσ ανθρώπουσ, άλλ' εύρωπαϊστί ήμισμένους, μετά πύλου, βάρδου, ή άλεξηλίου, όστιν ότε και χειροκτίων, και ουκ όλίγουσ έν Εύρώπη διαβίώσαντας, να εκτίθηται υπό τά όμματα του κοινού ούτωσι άσυστόλωσ, άνευ αιδούσ, άνευ συναίσθησεως ότι το τοιοῦτον έκτός του ότι αντίβαίνει εις την καλήν ανατροφήν, τά χρηστά ήθη, την εύκομίαν, ένσπερεί σπέρματα δηλητηριώδη, λυμάνοντα τά τε βλαύτια, την τε διάνοιαν, και αύτην τέλος την ύγείαν μας υποβιβρώσκοντα, προφασίζόμενουσ δε το άναπόφευκτον και κατεπείγον δήθεν της ανάγκης ταύτης! Άλλά, τότε πώς να παρητήσωμεν από του όχλου περισσότερον εύκομίαν και αιδημοσύνην, άφού ήμείς, ή νομιμότερα, ή εύδαιμονότερα κοινωνία, οι λαλούντες ζένας γλώσσαι, οι ιδόντες και μετάρχόντες των καλών της πεπολιτισμένης Εύρώπης, οι επικοινωνούντες έκάστοτε αύτφ, θεωρούμεν πρόπον, ή τούλάχιστον άδιάφορον τούτο, και δή, πολλοίαις τελούμενον έζωθεν, ή παρ' αύτοις τοίς δημοσίαις ούρητηρίαις, και ουχι έν αύτοις, άποτροπιζόμενοι ίσωσ την επ' αύτων άηδή επί μικρον διαμονήν, ως π. χ. κατά τά παρα τφ Τελωνείω κ' άλλαχόσε δημόσια τοιαύτα; πώς να απαιτήσωμεν έγκράτειαν των όρμϊν του συρφετώδουσ όχλου, άφού ήμείς διδάσσομεν τφ παράδειγμα της άναίδειας κ' άκρατείας,

ἂν ἀποῦ ἐν γένει ὁ ἄνθρωπος παραδειγματίζεται ἀπὸ τὸν πλησίον του ἢ τὸν ἀνώτερόν του; ἢ εἶναι ἀδύνατον νὰ κρατήσωμεν ἐκ τούτου ἐπὶ 1/2 ὥραν, μέχρι τῆς εὐρέσεως τοῦ καταλλήλου πρὸς τὴν ἀνάγκην τόπου; Ἄν τῷ ὄντι προφασισθῶμεν τὸ ἀδύνατον, θὰ φθάσωμεν εἰς τὸ ἀναπόφευκτον συμπέρασμα, τὸ νὰ ἐκπληρωθῶμεν ἀπάσας τὰς φυσικάς ραίς ἀνάγκας ὅπου καὶ ὅπου μᾶς ἔλθωσιν, ὡς τὰ ἄλογα ζῶα. Ἄλλ' ἂν μᾶς ἐπιτρέψωσιν οἱ κοινολογοὶ οὗτοι φιλόσοφοι νὰ τοῦ ἐρωτήσωμεν, πῶς, καὶ διατί, τὰ βρέφη των, καὶ αὐτὰς τὰς γυλάς των, ἀπ' αὐτῆς τῆς τρυφερᾶς των ἡλικίας τὰ συνήθιστα νὰ μὴ πληρῶσιν τὰς ἀνάγκας των ὅπου δὲν πρέπει, ἑαυτοὺς δὲ ἀφίνουσιν ἐλευθέρως ἐν παντὶ καὶ τῷ πρὸς ἐκπλήρωσιν αὐτῶν; ἢ τὰ ἐκείτων, μυροβλοῦσι, τὰ ἐκείνων δὲ, ἀπόζουσι; εἶναι ἀλγεῖνόν, τῇ ἀληθείᾳ, τὸ κατακρίνειν μεθ' ἑσῆς εὐκολίας ὅσας καὶ αὐτηρότητος, τὰ παραπτώματα τῶν πλησίον μας ἐν γένει, ἢ καὶ αὐτῶν τῶν ἐν τέλει, ἐπιλανθάνεσθαι δὲ τῶν ἰδίων χρεῶν καὶ κληρονομάτων, καὶ ὡς ἄτομον καὶ ὡς πολιτῶν. Διατί τὰχᾶ, ἐν ἀπάσας σχεδὸν ταῖς πόλεσι τῆς πεπολιτισμένης Εὐρώπης, νὰ ἐπιβάλληται πειθαρχικὴ ποινὴ τοῖς παραβάταις τῆς ἐν λόγῳ ἀπαγορευτικῆς διατάξεως, ἡμῖν δὲ οὐχί; Μὴ γὰρ ὁ Δημιουργὸς ἐνεφύσησεν, ἐν τοῖς πλάσμασιν ἐκείνοις, δαιμονίαν τινα δύναμιν τοῦ μὴ κατεπὴγεσθαι ὑπὸ τῆς ἀνάγκης ταύτης, ὡς ἡμεῖς οἱ ἐν ταῦθα θνητοὶ; Ἄν δ' ἐκεῖ, ὅπου τ' ἀποστήματα εἰσὶν μέγιστα, καὶ ἡδύνατο καὶ πῶς νὰ συμπαθήτωσιν ὑπὲρ τοῦ ἀσθενοῦς διαβάτου ἐπὶ τοιαύτῃ ἀσχημοσύνῃ, ἐπιπίπτει ἀμείλικτος τιμωρὸς ἢ ποινικὴ δικαιοσύνη, καὶ ἡ παραβάτης ἀποτίει ἀμέσως, καὶ καὶ εὐγενῶς ἐκζητούμενος τῆς παρακοῆς του τὸ τίμημα, διατί παρ' ἡμῖν, οἵτινες ἐν διαστήματι ἡμιτείας ὥρας, δυνάμεθα νὰ διατρέξωμεν ἅπαν τὸ ἄστυ, δικαί νὰ παρωρᾶται τοιαύτη ἀκοσμία, τοιοῦτος ῥυθὸς παρ' ἡμῖν, οἵτινες, παρὰ τοῖς ἐργαστήριόις μᾶς, παρὰ τὸ ἄστυ, εἰς ταῖς ἐστίας μας, παρὰ τοῖς πόδας μας, ἔχομεν πόλιν τοῦ οἴκου μας, καὶ δις καὶ τρίς τῆς ἡμέρας παρῆρται ἡμεῖς καὶ καταβαίνομεν τὰς κλίμακας μας, κρῖσιν καὶ τοιαύτῃ ἀτάσθαλος ἕξις νὰ μὴ τιμωρεῖται; πληρῶς εἰς τὴν πείναν, ἢ τὴν δίψαν ἀνεχόμεν ἐπὶ ἐντελῶς, καὶ ἐπὶ τούτου προφασισθῶμεθα τὸ κατεπεῖλον ἐπὶ τῆς ἕξις καὶ μόνῃ κακῇ ἕξις, ῥιζοβολήσασα παρ' κοινωνικῆς ἀπαγορεύσει τὸ ζῶδες τοῦτο παράπτωμα; γὰρ ἡ δὲ λογικὴ ἀντίρρηση δύναται νὰ σαλεύσῃ τὴν περὶ τῆς ἡμετέρας τούτης. Γαυριώμεν ἐπὶ ταῖς ὕλικαῖς προόδου, καὶ ἐποικισάμεθα ὡς ἄτομα, καὶ ἐπὶ τῷ ἀκράτῳ συνταγματικῷ πολιτεύματι, ᾧ περ ἐν ἀκράτῳ φιλευθέρῳ ἐθνουσισμῷ, ἐπροικισάμεν αὐτοὶ ἑαυτοὺς, ἀπέχμεν ὅμως λίαν μακρὰν τοῦ αἰδέσθαι ἑαυτοὺς, εὐδλαβεσθαι τὸν πλησίον, καὶ φοβῆσθαι τοὺς νόμους, ἅτε δὴ μὴ προπαιδευθῆναι ταῦτα ἐν τῇ πανοθενουργῷ κατ' οἶκον σχολῇ, ἐν ἣ ἐμπνέεται ἐξ ἀπαλῶν ὀφύγων πᾶσα ἀρετὴ, ἢ κακία ὡς ἡ θρησκεία, οὕτω καὶ ἡ ἀνατροφή ἐρεῖσθαι ἐπὶ τῆς κατ' οἶκον ἐν ἀρχῇ, ἐν τοῖς σχολείοις μετὰ ταῦτα, καὶ ἐν τῇ κοινωνίᾳ τελευταίων (τὸ σχολεῖν τοῦ κόσμου) διδασκαλίᾳ πρὸς ἐπίρρωσιν δὲ τοῦ ἰσχυρισμοῦ μᾶς τούτου δὲν ἀπαξιῶμεν ν' ἀναφέρωμεν ἐν παρῶν ἀπλοῦν μὲν τι γεγενῆς, ἐκφαστικῶν ὅμως τῶν ἔξεων μας, καὶ τὸ ὁποῖον, ὡς αὐτόπαια καὶ αὐτήκοοι, ἐκ συμπτώσεως, κατὰ τὴν Βασ. ἐρτην τοῦ ἀγίου Γεωργίου, ἐν τῇ ὁμιλίᾳ νερὰν τσοφτευμένην πλατεῖα, διηγοῦμεθα. Κύριός τις διακρινόμενος καὶ ἐπὶ πλούτῳ, καὶ ἐπὶ κοινωνικῇ θέσει, κρατῶν ἀπὸ χειρὸς δύο παιδάς 8—12 ἐτῶν, ἀδελφίδου αὐτοῦ νομίζομεν, καὶ ἐκζητούμενος ὅπως κόψῃ καὶ δώσῃ αὐτοῖς, ἐκ τῶν, ἐπὶ τοῖς ἀνω ῥηθείσι δένδροις, ἀνθῶν, δὲν ἐδίστασεν ἀμέσως νὰ εἰσακούσῃ τῆς ἐπιθυμίας των, ὅπερ ἀμέσως ἐμιμήθη καὶ ἕτερος, πέντε μόλις βήματα ἀκόλουθος αὐτοῦ, μετὰ τοῦ τέκνου του, ἀπανθισθέντος τοῦ δένδρου, μὴ γνωρίζων ὁ ῥηθείς κύριος, ἢ διὰ νὰ μὴ τὸν ὑποτιμήσωμεν, ἀδιαφορῶν, ἂν ἔπρεπε ν' ἀπορίψῃ τὴν ἀπλὴν καὶ φυσικὴν ταύτην αἰτησίαν τῶν ἀθῶν παιδίων, δικαιολογῶν εὐσχήμως καὶ προσηκόντως τὴν ἀρνησίαν, διδάσκων σιγάμα ἀπὸ τῆς ἀπαλῆς ταύτης ἡλικίας, τὸ μὴ θέ-

τειν χεῖρα ἐπὶ τὰ κοινὰ, οὐδ' ἐπὶ τ' ἀλλότρια, καὶ τὰ προωρισμένα πρὸς ἄλλον σκοπὸν πρὸς τί νὰ κατακρίνωμεν λοιπὸν τὰς ἀπροστατεύτους, ἀπαυδέτους, τὰς ἀνεστίους καὶ ἀπερφανισμένας μάγκας, κοπτούσας πρὸ μικροῦ τὰ ἐπὶ τῶν ἰδίων δένδρων νερὰν τῆς;

Συμπεραίνοντες λοιπὸν, φίλε συντάκτα, ἀποφαινόμεθα ὅτι, ἢ μὲν δημοτ. ἀρχὴ πρέπει νὰ ἀνανεώσῃ τοὺς ἐξ ἀλιγορίας μᾶλλον, κλεισθέντας παρὰ τῷ Δημοαρχεῖῳ ἀποπάτους, εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴ καθίστανται ἐπιβλαβεῖς καὶ βδελυροὶ τοῖς γείτοσι, ἢ τοῖς διαβάταις, παραστρεθῆ δὲ καὶ εὐκολία τις τοῖς κωλυμένοις ν' ἀπομακρυνθῶσι τοῦ κέντρου τούτου, ὅσον οὕτω κατασκευαζομένων καὶ τῶν ἐν τῇ νεοανεγειρομένη ἀγορᾷ, παρὰ τὴν Μερκάτον, ἑτέρων, νὰ ἐκδοθῇ ἀπαγορευτικὴ διατάξις τιμωροῦσα τοὺς φωραθέντας παραβάτας ἐκ δὲ τῶν ποινῶν νὰ μισθοδοτῶνται οἱ τε ἐπιτετραμμένοι τὴν τήρησιν τῆς ἀπαγορεύσεως, ὡς καὶ οἱ ἐπὶ τῶν δημοσίων τούτων καθαρισταί.

Ἄν ὑμεῖς θεωρεῖτε τὴν γνώμην μου ἀσπαστὴν, ἢ καὶ τροποποιήσιμον, ἀπεκδέχομαι τὸ φρόνημά σας, ἢ καὶ οἰουδὴποτε ἀρκεῖ ἡ σκαϊότης αὐτὴ καὶ τὸ ὄνειδος νὰ ἐκλείψῃ.

**ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ
ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΥ.**

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟΝ ὑπὸ Κωνστ. Μελά, ἐκδοσις τρίτη. Ἐν Ἀθήναις ἐκ τοῦ τυπογραφείου Σ. Κ. Βλαστοῦ. Πωλεῖται ἐν τῷ ἐν Ἀθήναις Βιβλιοπωλεῖῳ Σ. Κ. Βλαστοῦ, ἀντιδρ. 10. Τὸ ἐγχειρίδιον τοῦτο ἐξεδόθη ἤδη τὸ τρίτον ἐπεξεργασθὲν καὶ συνομολογηθὲν παρὰ τοῦ Συγγραφέως κατὰ τὰς νεωτέρας στατιστικὰς πληροφορίας καὶ τὰ νεώτερα ἐμπορικὰ καὶ πολιτικὰ συμβάντα. Ἡ χρησιμότης τοῦ βιβλίου ἀπεδείχθη διὰ τῆς ἐξαντλήσεως τῶν δύο προηγουμένων ἐκδόσεων, καθ' ὅσον ἐν συντομίᾳ περιετικτικώτατη καὶ ἐν μεθοδικῇ κατατάξει περιέχει τὰς κυριώτερας τῶν εἰς τὸν ἔμπορον ἢ ἐμπορικὸν ὑπάλληλον ἀναγκαίας γνώσεις πρὸς καταρτισμὸν ἐμπορικῆς ἐκπαίδευσως. Ὁ πεπειραμένος συγγραφεὺς ἐν τῷ «Ἐμπορικῷ Ἐγχειρίδιῳ» διηρημένῳ εἰς πέντε μέρη περιέλαβε ποικίλας γνώσεις χρησιμωτάτας εἰς τὴν ἐξάσκησιν τῆς ἐμπορίας καὶ κατέστησεν οὕτω αὐτὸ πολυτίμον καὶ ἀναπόφευκτον ἐφόδιον παντός ἐμπορευομένου. Τὸ περιεχόμενον ἐκάστου μέρους τοῦ «Ἐμπορικῷ Ἐγχειριδίου» δύναται νὰ δώσῃ ἰδέαν τινὰ τῆς ὕλης αὐτοῦ καὶ νὰ καταδείξῃ τὴν χρησιμότητα τοῦ βιβλίου παντὶ ἐμπορευομένῳ. Πρῶτον μέρος. Περὶ ἐμπορίας, βιομηχανίας, ναυτιλίας καὶ τῶν ἐμπορικῶν πράξεων. Ἐν τούτῳ εὑρυνται τὰ περὶ ἐμπορίας ἐν γένει, νομισμάτων, χρηματικῶν τραπεζῶν, ἐμπορικῶν πανηγύρεων, ἐμπόρων καὶ μεσιτῶν. Τὰ περὶ πλοίων, πλοιαρχῶν καὶ ναυτῶν. Περὶ ἐμπορικῶν ἐταιριῶν, περὶ παραγωγῶν, περὶ ἀγοραπωλησίας, περὶ συναλλαγῆς, περὶ συναλλαγματικῆς, περὶ χρηματιστηρίων, περὶ ναυλώσεως, περὶ ναυτικοῦ δανείου, περὶ ασφαλειῶν, περὶ ἀβαρίων καὶ περὶ πτωχεύσεως καὶ χρεωκοπίας. Δεύτερον μέρος. Περὶ τῆς ἐμπορικῆς ὕλης. Ἐν τούτῳ ὀρίζονται καθ' ὅλας αὐτῶν τὰς σχέσεις τὰ κυριώτερα τῶν πραγμάτων φυσικὰ εἶτε τεχνικὰ εἶτα, ἀποτελοῦσιν ἀντικείμενα τῆς ἐμπορίας, ἢτοι περὶ δημητριακῶν καρπῶν, περὶ χειροτεχνικῶν ὕλων, περὶ ἐλαίων καὶ ἐλαϊοσπόρων, περὶ ποτῶν, περὶ ξηρῶν ὀπωρῶν, περὶ ἀποικιακῶν προϊόντων, περὶ φαρμάκων, καὶ ἀρωμάτων, περὶ βαφῶν, περὶ ζύλων, περὶ μεταλλῶν ἐν γένει, περὶ πολυτίμων λίθων καὶ ὄλων ἐν γένει τῶν ὑφασμάτων. Μέρους τρίτον. Περὶ τῆς ἐμπορικῆς θέσεως τῶν κυριωτέρων ἐπικρατειῶν. Ἐν τῷ μέρει τούτῳ τοῦ «Ἐμπορικῷ Ἐγχειριδίου» ἐκτιθενται μετ' ἀκριβείας καὶ σαφηνείας τὰ περὶ νομισμάτων, μέτρων καὶ σταθμῶν ἐκάστης ἐμπορικῆς ἐπικρατείας καὶ δίδονται νύξεις ὡς πρὸς τὴν ἐμπορικὴν αὐτῆς σημασίαν. Μέρους τέταρτον. Περὶ καταστιχογραφίας, ἐμπορικῶν λογαριασμῶν, καὶ ἐπιστολογραφίας. Ἐν τούτῳ ἐκτιθενται τὰ περὶ ἐμπορικῶν

βιβλίων, διπλογραφίας, συντάξεως ἰσολογισμοῦ καὶ ἀπογραφῆς, περὶ τιμολογίων, συναλλαγματικῶν τοκῶν καὶ τοκοφῶρων λογαριασμῶν, περὶ ἐμπορικῆς ἐπιστολογραφίας, ἐγκυκλίων, παραγγελιῶν, εἰδοποιήσεων κτλ. Μέρους πέμπτου. Περὶ τῆς συντάξεως τῶν κυριωτέρων ἐμπορικῶν συμβολαίων μετὰ τῶν ἀναγκαίων ὑποδειγμάτων.

ΠΑΤΩΝ. Σύγγραμμα περιοδικὸν, παιδαγωγικὸν καὶ φιλολογικόν, ἐκδιδομένον κατὰ μῆνα ἐν Ἀθήναις. Ἐτησίαι συνδρομὴ αὐτοῦ δραχ. 10, συνδρομηταὶ ἐγγράφονται παρὰ τῷ Ἑλληνικῷ Λυκαίῳ Σχολικῷ Συλλόγῳ. Ἐξεδόθη τόμου Βου. Τεύχος Ζ' καὶ Η' Μάιος καὶ Ἰούνιος 1880.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ. (πολιτικὴ οἰκονομία, δημοσιονομία, καταστατικὴ.) Ἀρχισυντάκτις Ἀριστείδης Κ. Οἰκονόμος. Ἡ «Οἰκονομικὴ Ἐπιθεώρησις» ἐκδίδεται κατὰ τὴν πρώτην ἐξδομὰδα ἐκάστου μηνὸς εἰς φυλλάδια σχήματος μεγάλου ὀρθοῦ, ἀσχολεῖται δὲ περὶ τὴν μελέτην τοῦ Ἑθνικοῦ βίου ἐν γένει καὶ ἰδίως ὑπὸ οἰκονομικῆν, δημοσιονομικῆν καὶ καταστατικῆν ἐποψίν. Διατρέχει ἤδη τὸ δὸν τῆς ἡλικίας αὐτῆς ἔτος, ἀρξαμένη κατὰ Μάρτιον 1873. Τιμὴ ἐνιαυτοῦ συνδρομῆς διὰ τὴν Ἑλλάδα δραχ. 15. Ἐξεδόθη δὸν ἔτους, φυλλ. 88ον Ἰούνιος.

ΠΑΡΝΑΣΣΟΣ. Σύγγραμμα περιοδικὸν κατὰ μῆνα ἐκδιδομένον ὑπὸ τοῦ ἐν Ἀθήναις φιλολογικοῦ Συλλόγου «Παρνασσῶ» τῇ ἐπιστολαῖ πενταμελοῦς ἐπιτροπῆς συνισταμένης ἐκ τῶν κκ. Βιρηνίου Ἀσσωπίου, Ἐμμανουὴλ Δ. Ροῦιδου, Παναγιώτου Ι. Φέρμπου, Σπυρίδωνος Π. Λάμπρου καὶ προεδρομένη ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Συλλόγου κ. Ἐμμανουὴλ Δραγοῦμη. Ἐκ τοῦ τυπογραφείου «Παρνασσῶ», διευθυνομένου ὑπὸ τοῦ Σ. Π. Οἰκονόμου. Τιμὴ συνδρομῆς πληρωτέα εἰς Ἀθήνας δραχ. ν. 14. Ἐξεδόθη τόμου Δ'. τεύχος Ε'. Μάιος, 1880.

**ΘΑΛΑΣΣΙΑ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ.
(Assicurazioni Generali)**

Ἰδρυθεῖσα ἐν Τερρῆστῃ τὸ 1831 ἔτος. Ἡ πρὸ πολλοῦ πασίγνωστος εἰς τὸν ἔμπορικὸν κόσμον οὗτη ἑταιρεία ἀποτεθεμένη τῇ ἐπιτετασίαν τῶν ἐργασιῶν τῆς καὶ ἐπὶ τῆς Ἑλλάδος, ἵδρυσεν ὑποκατάστημα αὐτῆς ἐν Πάτραις διευθυνομένον παρὰ τοῦ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ διαμενοῦτος πρᾶκτορος τῆς Ἀύστρου-Οὐγγρικῆς ἀτμοπλοικῆς ἐταιρίας Λόυδ, καὶ δέχεται ἤδη ἀσφαλείας κατὰ θαλασσίων κινδύνων, ἐπὶ φορτίων, προϊόντων, ἐμπορευμάτων κ.λ.π. δι' ἀτμοπλοίων, πλοίων, καὶ πλοιστῶν μεταφορᾶς.

Πληροφορίαι δίδονται παρὰ τοῦ ἐν Πάτραις ὑποκαταστάματος τῆς ἐταιρίας, παρ' ὅ ἐνεργοῦνται καὶ αἱ ἀσφαλείαι.

Πᾶσα ἀπαίτησις κατὰ τῆς ἐταιρίας ἰκανοποιεῖται παρ' αὐτῆς μετ' ἀκριβείας καὶ προθύμως.

A. ΒΡΑΤΣΑΦΟΛΛΗΣ πρᾶκτωρ.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ
Τὸ ἀπὸ 10 τρέχοντος ἐκ δραχ. 112 γραμματίων εἰς διαταγὴν τοῦ Γεωργίου Φωκά μεθ' ἡμέρας 31, θεωρεῖ ἄκυρον καὶ ἀνίσχυρον ἡ ἐκδότης Ἀνδρέας Χ. Χρηστόπουλος ὡς ἐξ ἀπάτης ἐκδοθέν.

Αἱ γενικαὶ ἐξετάσεις τοῦ Α'. Σχολαρχεῖου Πατρῶν ἀρχοῦνται τὴν 17 τ. μ. ἡμέραν Τρίτην καὶ ὄσον 8 π. μ.

Παρακαλοῦνται ἅπαντες οἱ φιλόμουσοι πολῖται καὶ ἰδίᾳ οἱ γονεῖς καὶ κηδεμόνες ὅπως παρεμίσκωνται κατὰ τὴν διάρκειαν αὐτῶν.

Ἐν Πάτραις τὴν 11 Ἰουνίου 1880.
(Ἐκ τοῦ γραφείου τοῦ Α' Σχολαρχεῖου Πατρῶν.)

Διδασκάλισσα, φέρουσα πτυχίον τοῦ Ἀρσακείου, ζητεῖ παραδόσεις Ἑλληνικῶν ἢ Γαλλικῶν μαθημάτων. Ἡ διεύθυνσις εἰς τὸ Τυπογραφεῖον τοῦ «Φορολογουμένου».